

NGUYỄN THỊ QUYÊN

An sinh xã hội toàn dân nhằm đạt được các Mục tiêu Phát triển Bền vững

Nhăn và mít ngọt không còn xuất hiện trong chế độ ăn bà Nguyễn Thị Quyên. Thay vào đó, bà ăn cơm rau và uống sữa đậu theo khuyến cáo của các bác sĩ. Cùng với liều thuốc uống mỗi sáng và tối, người phụ nữ lớn tuổi đang kiểm soát tốt bệnh tiểu đường của mình. Sự mệt mỏi trước đây đã giảm hẳn, và bà trở lại là người nội trợ đảm đang, nấu ăn, dọn dẹp và chăm sóc các cháu của mình. “Giờ tôi cảm thấy rất ổn”, bà nói.

Bà nhớ lại nỗi lo lắng khi lần đầu tiên được chẩn đoán mắc bệnh tiểu đường. Không có bảo hiểm, lần đầu tiên bà nằm viện Hà Nội tốn 10 triệu đồng – cao hơn nhiều so với thu nhập hàng năm của vợ chồng bà. “Chúng tôi chỉ là nông dân, chúng tôi không chịu nổi chi phí cao như vậy”, bà tâm sự.

Sau khi bàn bạc với gia đình, họ đã nhờ các cán bộ y tế tư vấn và nhanh chóng nắm thông tin về chương trình bảo hiểm y tế

của nhà nước. Sau khi đã đăng ký tham gia BHYT, bà phải trả thêm dưới 100.000 đồng cho việc kiểm tra sức khỏe hàng tháng, bao gồm tất cả các xét nghiệm máu và nước tiểu và thuốc mới – bà đã tiết kiệm được một khoản đáng kể mà vẫn được điều trị và duy trì một cuộc sống khỏe mạnh, bà nói. Bà Quyên rất cảm kích và nói rằng có cả gia đình sáu người của bà đã tham gia BHYT. “Kể từ khi chúng tôi có bảo hiểm, mọi thứ đã dễ dàng hơn rất nhiều”.

VƯƠNG QUỐC NHẬT

An sinh xã hội toàn dân nhằm đạt được các Mục tiêu Phát triển Bền vững

Một ngày tháng 11, sau khi cho đàn gà ăn, Nhật bắt đầu thấy buồn nôn. Ít lâu sau, anh nôn mửa rất nhiều. “Cứ ăn gì là nôn hết”, anh nói. Anh cùng mẹ đến bệnh viện, nơi anh bị chẩn đoán mắc suy thận. Trong quá trình điều trị, anh được chuyển từ bệnh viện này đến bệnh viện khác, và nhanh chóng nhận ra rằng anh cần phải có bảo hiểm y tế để tiếp tục điều trị lâu dài. “Trước đây, tôi không có vấn đề

gì về sức khỏe nên tôi cho không rằng bảo hiểm y tế là quan trọng. Tôi không hề nghĩ đến nó”, anh nói. Sau khi đăng ký tham gia, Nhật phải chờ một tháng để bảo hiểm y tế có hiệu lực.

Hiện tại, anh chỉ phải trả một phần nhỏ cho việc chạy thận ba lần một tuần. Anh đã phải nghỉ việc vì sức khỏe yếu, nhưng đang kiếm sống bằng nghề làm lông mi giả cho ngành công nghiệp mỹ phẩm, một công

việc thoải mái, phù hợp, anh có thể làm tại nhà. Nhật mong mỗi sẽ được ghép thận, nhưng không biết sẽ phải đợi bao lâu, và liệu anh đủ điều kiện để ghép không. “Tôi hy vọng sức khỏe sẽ cải thiện, để tôi có thể đi làm ở các công ty”.

VŨ THỊ NGUYỆT

An sinh xã hội toàn dân nhằm đạt được các Mục tiêu Phát triển Bền vững

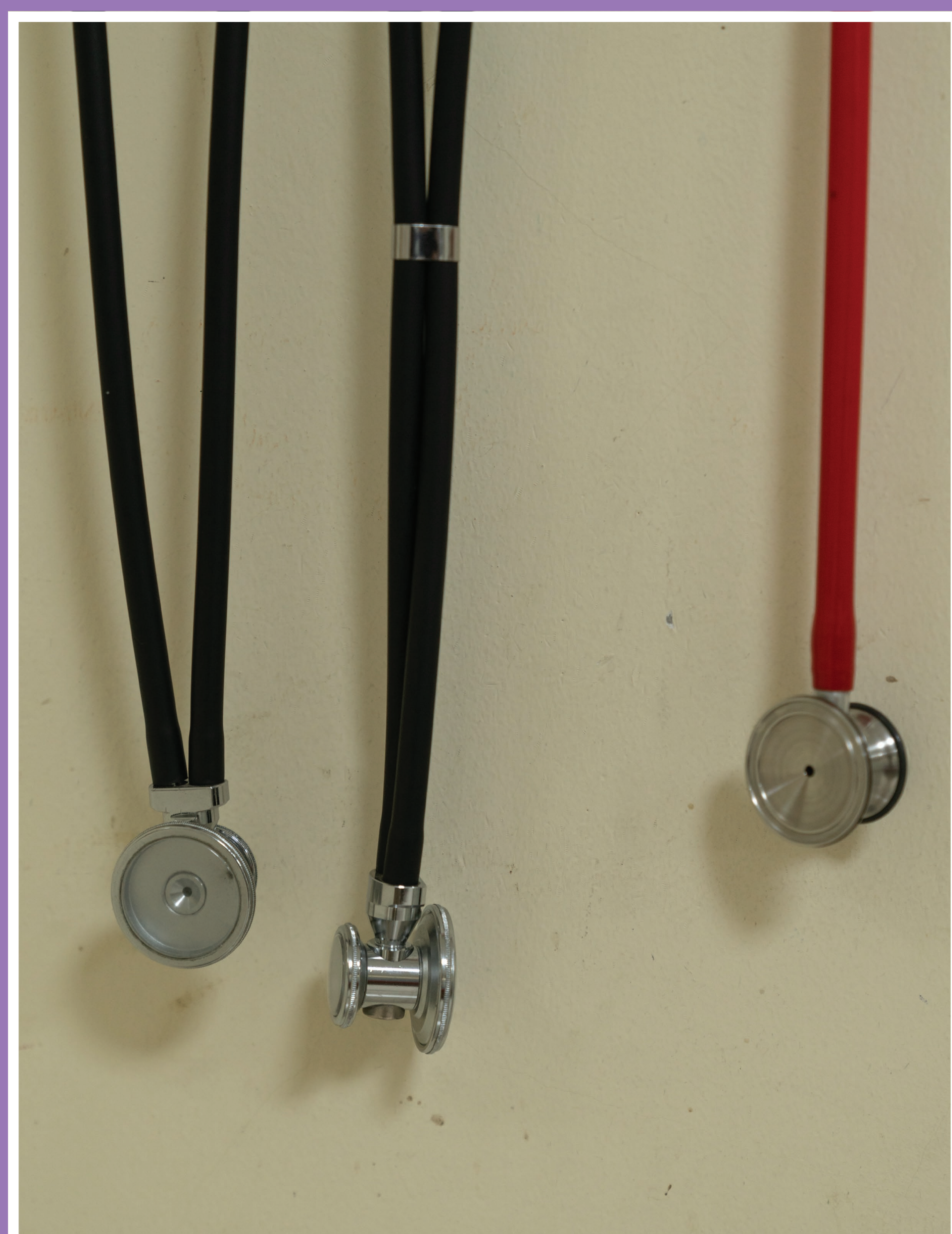
Sáng sớm, Vũ Thị Nguyệt nhờ bố mẹ chồng chăm sóc cô con gái hai tuổi, con út trong ba đứa con của cô, sau đó cô đi xe máy đến bệnh viện cách 14 km để bắt đầu ca làm việc. Cô yêu công việc của mình vì được giúp đỡ người khác, nhưng là y tá trưởng, cô cũng đôi khi phải đối mặt với những quyết định khó khăn về các dịch vụ chăm sóc cho bệnh nhân. Mặc dù cô coi nhiệm vụ của mình là đối xử với mọi

bệnh nhân một cách tốt nhất có thể, nhưng kinh nghiệm mười năm của cô cho thấy, “Cũng có vướng mắc khi bệnh nhân khó khăn về tài chính - đặc biệt là nếu họ thiếu bảo hiểm”, cô nói.

Đôi khi, các vấn đề có thể nhỏ như bất thiết bị điều hòa không khí, một dịch vụ mà bệnh viện chỉ cung cấp cho bệnh nhân nằm viện theo yêu cầu. Đôi khi, cô cũng bất điều hòa cho những bệnh nhân không trả tiền dịch vụ. Đôi khi, chúng tôi cảm thấy thương hại cho họ, cô nói.

Nhưng khi nói đến chi phí lớn hơn, việc đưa ra những ngoại lệ như vậy là không thể. Vũ Thị Nguyệt nhớ lại một bệnh nhân đang cần điều trị khẩn cấp vì bị suy gan. Sau hai ngày ở bệnh viện, anh ta tự rút ống truyền ra khỏi cánh tay và rời đi vì biết rằng mình không có bảo hiểm, anh không đủ tiền để trang trải viện phí ngày càng tăng. Chỉ hai ngày nằm viện khiến anh mất một triệu đồng. Nguyệt nói rằng, tiền đó đủ đóng góp bảo hiểm y tế trong hơn một năm.

NGUYỄN VĂN HỒNG

An sinh xã hội toàn dân nhằm đạt được các Mục tiêu Phát triển Bền vững

Do bị bệnh xơ gan, Nguyễn Văn Hồng muốn chăm sóc cho ông, và quyết định trở thành bác sĩ. “Đây là một công việc nhân văn, bạn thực sự cần phải tận tâm chu đáo”, anh nói. Anh đã làm việc tại một bệnh viện tư nhân trong 17 năm. Trong lúc kiểm tra một bệnh nhân, anh chỉ vào các thiết bị hiện đại và cho biết BHYT thường chỉ bao gồm các dịch vụ cơ bản. Là một bác sĩ, điều này có nghĩa là anh ta thường xuyên

phải cân nhắc các chi phí và sự cần thiết phải thực hiện các xét nghiệm hoặc kỹ thuật không được BHYT chi trả.

Tuy nhiên, thực tế là gần 90 phần trăm người dân trong tỉnh có bảo hiểm y tế đã hỗ trợ công việc của anh dễ dàng hơn, và anh biết rằng không phải mọi nơi đều có tỷ lệ bao phủ cao như vậy. Ở một số tỉnh khác, số người tham gia BHYT ít hơn, và anh nhớ rõ một bệnh nhân ngoại tỉnh được chẩn đoán mắc bệnh

u gan. Vì ông này thiếu BHYT, Hồng phải đề xuất bệnh viện miễn phí cho việc điều trị của anh ta, tiết kiệm cho gia đình người đàn ông khoảng năm triệu đồng. “Ông ấy nghèo, nhưng để cảm ơn, ông ấy nhất định bắt tôi nhận một con vịt và một số trứng làm quà tặng”. Hồng cũng nói thêm “Tôi mong mọi người đều có bảo hiểm y tế”.

